

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/251/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113213647
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113213647.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľky: W. C. Č., L. XX.XX.XXXX, J. I. XXXX/X, XXX XX Ž., Š. M. Č. O., proti odporcovi: Roman Sihlovec, s miestom podnikania Smreková 187/1, 015 01 Rajec, IČO: 44 624 662, o zaplatenie 300,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 300,- eur od 16.04.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 300,- eur od 13.01.2013 do 15.04.2013 zamietá.

O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania zo dňa 16.04.2013 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 25.04.2013 domáhala proti odporcovi rozhodnutia súdu, ktorým by bol odporca zaviazaný zaplatiť jej sumu 300,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 300,- eur od 13.01.2013 do zaplatenia a súčasne nahradiť mu trovy konania.

Navrhovateľka návrh na začatie konania skutkovo odôvodnila tým, že s odporcom uzavrela dňa 04.12.2012 zmluvu o dielo, ktorej predmetom bola výroba a montáž interiérovej šatníkovej skrine o rozmeroch: šírka 170 cm, hĺbka 73 cm, výška 265 cm, materiál biele lamino, na čelných dvojdverách vložený pás o výške 260 mm svetlobéžového skla Lakobel v počte 1 ks a za cenu 660,- eur. Ako miesto plnenia bol určený byt navrhovateľky na adrese jej bydliska uvedeného v záhlaví tohto rozsudku. Zmluva o dielo bola uzavretá v ústnej forme, čo odporca potvrdil svojou osobnou návštevou v mieste plnenia za účelom presného zamerania daného priestoru a vystavením príjmového pokladničného dokladu na sumu 300,- eur ako zálohy na materiál, k čomu došlo dňa 04.12.2012 v byte navrhovateľky. Montáž diela bola dohodnutá najneskôr do 12.01.2013. Dva dni pred dňom plnenia odporcu, t. j. pred dňom 12.01.2013 telefonicky kontaktovala odporcu a žiadala potvrdenie posledného možného dňa montáže 12.01.2013. Odporca daný termín potvrdil s tým, že hodina montáže ním bude upresnená dňa 11.01.2013. V tento deň to musela byť opäť ona, ktorá telefonicky kontaktovala odporcu a požadovala upresnenie hodiny montáže na nasledujúci deň. Na to jej odporca začal veľmi obsiahlo vysvetľovať dôvody nemožnosti montáž v dohodnutý deň uskutočniť. Odporca údajne v januári 2013 začal sťahovať dielňu, prevádzku, na nové miesto v T. L. C. a mal problémy s elektrikou, nemohol údajne rezať už nakúpený materiál na skriňu z dôvodu nedodržania termínu inštalácie elektrických rozvodov v jeho dielni elektrikárom. Odporca požadoval posunutie termínu montáže o 1 mesiac neskôr a to na termín 15.02.2013, s čím súhlasila, ale mali byť zároveň splnené dve podmienky a to, že dodávka skrine bude kompletne dokončená 15.02.2013 a zároveň v ten deň, kvôli meškaniu dodávky, jej bude poskytnutá

vzájomne odsúhlasená zľava z celkovej ceny 660,- eur. Doposiaľ prisľúbené podmienky splnené neboli, preto je možné za termín v Zmluve o dielo považovať pôvodný dátum 12.01.2013. Dňa 06.02.2013 sa odporca dostavil do jej bytu s tým, že všetko beží podľa pianu a zároveň vykonal veľmi drobné stolárske úpravy v byte navrhovateľky nesúvisiace s predmetnou zmluvou o dielo. Za nesúvisiace drobné úpravy bolo odporcovi zaplatené. Vtedy ju odporca informoval, že jeho stolárska dielňa je údajne úspešne uvedená do chodu, a preto by snáď montáž skrine mohol dňa 15.02.2013 dokončiť, ale že sa ešte ozve. Teraz je zrejmé, že sa odporca ukázal v jej byte len z dôvodu vyvolať a utvrdiť dojem, že jej zálohu 300,- eur používa na predmetnú dodávku skrine. V predvečer údajnej februárovej montáže to musela byť opäť ona, ktorá telefonicky kontaktovala odporcu a požadovala upresnenie hodiny montáže nasledujúci deň. Dňa 14.02.2013 a taktiež 15.02.2013 bol telefón odporcu nedostupný. Následne odporca dňa 19.02.2013 v telefóne tvrdil, že mal údajne rodinné problémy, niekto z jeho rodiny je vážne chorý a že určite montáž skrine by snáď v marci 2013 uskutočnil. Na to obdržala varovný telefonát od susedky, že odporca o nej prijal finančnú hotovosť a taktiež nezrealizoval prisľúbenú dodávku skrine, že prejavuje vysokú mieru nedisciplinovanosti v obchodnom jednaní, zatajuje sa, vypína telefón. Z uvedeného sa vynáral predpoklad, že obdržané finančné obnosy odporca míňa na súkromné, zrejme aj hazardné účely a nie na podnikanie. Dňa 05.03.2013 opätovne telefonicky kontaktovala odporcu a tento cez telefón začal svoj časový rozvrh upresňovať tak, že materiál už je narezaný, všetko tento krát visí len na pomocníkovi a preto čas plánovanej dodávky na deň 09.03.2013 potvrdí vraj 06.03.2013 do 21.00 hod. K potvrdeniu času dodávky nedošlo. Zaslala odporcovi SMS, kde ho upozornila, že ak neuvidí svoj odporcom údajne nakúpený materiál do nasledujúceho dňa 06.03.2013 a nebude tento materiál prevezený do Ž. do jej miesta trvalého bydliska, bude nútená dňom 06.03.2013 odstúpiť od zmluvy. Odporca materiál nedoviezol, zrazu zavolať, že údajne dokončí obliepanie narezaného tovaru 06.03.2013 a snáď by sa mohol dostaviť k montáži aj s pomocníkom dňa 09.03.2013 medzi 09.00 hod. až 10.00 hod. Odporca začal mať nedostupný svoj telefón už večer 08.03.2013 ako aj dňa 09.03.2013. V sobotu v noci 09.03.2013 v čase 01.39 hod. obdržala ďalšiu SMS o údajných problémoch odporcu tento krát, že je vo vysokých teplotách na pohotovosti. Dostáva infúziu. Ak sa rozchodí, tak montáž bude a ak nie budú to musieť preložiť. Doobeda nasledujúci deň napíše, lebo má opuchnutý celý krk a zle sa mu rozpráva. O pár hodín prišla ďalšia SMS, že nie je schopný sa hýbať a musí to odložiť. Následne dňa 09.03.2013 odporcovi odoslala SMS, že definitívne odstupuje od zmluvy nakoľko neboli opakovane dodržané podmienky predmetnej dodávky šatníkovej skrine a žiada o ho o osobné doručenie dlžnej čiastky dňa 10.03.2013 v čase od 17.00 hod o 18.00 hod. na určenom mieste. Odporca nedodržiaval lehotu kompletnej montáže skrine stanovenú podľa zmluvy na 12.01.2013. Odporca nereagoval na opakované telefonické výzvy smerom takým, aby dodávku skrine dokončil. Odporca nereagoval ani na telefonickú výzvu cez správu SMS zo dňa 05.03.2013 ku kompenzácii pohľadávky odovzdaním materiálu v mieste jej trvalého bydliska, nereagoval ani na výzvu cez správu SMS k úhrade pohľadávky dňa 09.03.2013. Preto bolo odstúpenie od zmluvy a výzva k úhrade pohľadávky 300,- eur písomne zaslané odporcovi doporučené s doručenkou dňa 11.03.2013 na adresu miesta podnikania odporcu. Termín na uhradenie dlžnej čiastky 300,- eur bol stanovený do piatich dní odo dňa doručenia listu. Za prvý deň omeškania odporcu s úhradou sumy 300,- eur navrhovateľka považovala deň nasledujúci po pôvodne dohodnutom termíne vykonania diela, t. j. deň 13.01.2013.

Odporca sa k návrhu na začatie konania, ktorý mu bol doručený podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p. dňa 19.08.2013 (oznámie poštového doručovateľa o nedoručení listovej zásielky súdu, obsahujúcej návrh na začatie konania s prílohami, že odporca si zásielku v odbernej lehote neprevzal, pričom zásielka sa súdu vrátila dňa 16.08.2013), v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa ust. § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Súd následne uznesením č. k. 6C/251/2013-52 zo dňa 21.08.2015 konanie o návrhu navrhovateľky v časti o zaplatenie sumy 300,- eur zastavil, a to podľa ust. § 104 ods. 1 v spojení s ust. § 159 ods. 3 O.s.p. vzhľadom na to, že Okresný súd Žilina trestným rozkazom č. k. 35T/48/2014-64 zo dňa 31.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.06.2014, zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 300,- eur zodpovedajúcu nároku navrhovateľky na náhradu škody uplatnenej v trestnom konaní spôsobenej jej tým, že odporca ako podnikateľ prevzal od navrhovateľky dňa 04.12.2012 zálohu vo výške 300,- eur na vyhotovenie interiérovej šatníkovej skrine s termínom dodávky a montáže dňa 12.01.2013, následne požiadal o presunutie dodávky a montáže skrine na deň 15.02.2013, no aj napriek opakovaným

výzvam skriňu nedodal a nenamontoval a zálohu nevrátil, čím sa takýmto konaním obohatil na úkor navrhovateľky.

Súd tak v ďalšom v predmetnej veci konal už len o navrhovateľkou uplatnenom nároku na zaplatenie príslušenstva pôvodne návrhom na začatie konania uplatnenej pohľadávky vo výške 300,- eur, t. j. len o nároku navrhovateľky na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 300,- eur od 13.01.2013 do zaplatenia.

Súd tak vec prejednal, vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaniach dňa 19.06.2015 a dňa 20.10.2015, pričom vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 20.10.2015 za účasti navrhovateľky a v podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. neprítomnosti odporcu, keďže odporca sa ani na jedno pojednávanie neustanovil, svoju neúčast' neospravedlnil a nepožiadaval o odročenie pojednávania. Odporcovi v oboch prípadoch bolo predvolanie na pojednávanie doručené podľa ust. § 48 ods. 3 O.s.p., keďže odporca je podľa oznámenia poštového doručovateľa na adrese miesta podnikania neznámy a rovnako aj na iných adresách, ktoré sa súdu podarilo zistiť: G..M..J. XX, XXX XX O. S. B. XXX/X, XXX XX O. (viď vrátené listové zásielky súdu na č. l. 41 až 43 a 60).

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 20.10.2015 zotrvala na návrhu na začatie konania v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 300,- eur od 13.01.2013 do zaplatenia, pričom z hľadiska skutkovej argumentácie neprodukovala zásadne žiadne nové vyjadrenie. Pokiaľ ide o úhradu istiny 300,- eur, k tejto otázke uviedla, že zo strany odporcu k úhrade tejto sumy nedošlo.

Súd tak vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov produkovaných navrhovateľkou, pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Dňa 04.12.2012 vystavil odporca príjmový pokladničný doklad č. 21, ktorým potvrdil prijatie sumy 300,- eur od navrhovateľky, pričom uviedol účel platby: „záloha nábytok“.

Podľa výpisu zo živnostenského registra vedeného (v tom čase) Okresným úradom Žilina pod č. 580-42563 zo dňa 15.05.2015 odporca ako fyzická osoba podniká pod obchodným menom: Roman Sihlovec, s miestom podnikania Smrekový 187/1, 015 01 Rajec, IČO: 44 624 662, pričom mimo iných má v predmete podnikania zapísanú aj činnosť výroba jednoduchých drevárskych výrobkov, zostavovanie stolárskych dielcov alebo súčastí z dreva do finálnych produktov a ich údržba so zapísaným dňom vzniku živnostenského oprávnenia 01.03.2009.

Listom zo dňa 11.03.2013 označeným ako „Posledný pokus o zmier (predžalobná upomienka)“ adresovaným odporcovi navrhovateľka vyzvala odporcu na zaplatenie jej pohľadávky vo výške 300,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 300,- eur od 13.01.2013 do zaplatenia do 5 dní od doručenia tohto listu, a to s poukazom na uzavretú zmluvu o dielo zo dňa 04.12.2012 s dohodnutým termínom odovzdania diela do 12.01.2013 s tým, že do dňa spísania listu k dodaniu a montáži diela nedošlo. Podľa oznámenia poštového doručovateľa na poštovej obálke listovej zásielky navrhovateľky, si odporca v odbernej lehote list navrhovateľky zo dňa 11.03.2013 neprevzal, pričom dňa 10.04.2013 bola zásielka poštovým doručovateľom vrátená ako nedoručená.

Dňa 06.02.2014 uzavreli účastníci dohodu o splátkach, ktorou sa odporca ako dlžník zaviazal zaplatiť navrhovateľke ako veriteľovi sumu 300,- eur ako zálohu na vykonanie stolárskych prác a sumu 100,- eur ako paušalizovanú náhradu škody za nevykonanie dohodnutých prác, vrátane úrokov z omeškania a ostaných nákladov veriteľa súvisiacich s vymáhaním dlžnej čiastky, a to v štyroch splátkach každej vo výške 100,- eur so splatnosťou jednotlivých splátok do 15.02.2014, do 15.03.2014, do 15.05.2014 a do 15.05.2014 s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky v termíne splatnosti sa stáva zročný celý dlh a veriteľ môže pohľadávku od dlžníka vymáhať súdnou cestou vrátane úrokov z omeškania z pôvodnej splatnosti a trov konania.

Okresný súd Žilina trestným rozkazom č. k. 35T/48/2014-64 zo dňa 31.03.2014, ktorý nadobudol podľa doložky na ňom vyznačenej právoplatnosť dňa 10.06.2014, uznal odporcu vinným, že ako živnostník podnikajúci v oblasti výroby nábytku na mieru so sídlom Smreková 1/187, Rajec, IČO: 44 624 662, prevzal od navrhovateľky dňa 04.12.2012 zálohu vo výške 300,- eur na vyhotovenie interiérovej šatníkovej skrine s termínom jej dodávky a montáže dňa 12.01.2013, následne požiadal o presunutie dodávky a montáže skrine na deň 15.02.2013, no aj napriek opakovaným výzvam skriňu doposiaľ nedodal a nenamontoval a zálohu nevrátil, od 08.03.2013 sa s ním nebolo možné skontaktovať, nakoľko mal telefón nedostupný a na adrese Smreková 1/187, ktorú uvádzal i ako sídlo svojej živnosti sa dlhodobo nezdržoval a písomnosti na nej nepreberal, čím sa takýmto konaním obohatil na úkor navrhovateľky a spôsobil jej škodu vo výške 300,- eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa ust. § 221 ods. 1 Trestného zákona, ust. § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona a ust. § 36 písm. j) a l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody s určením

skúšobnej doby 1 rok. Zároveň odporcu zaviazal nahradiť navrhovateľke škodu vo výške 300,- eur, pričom so zvyškom jej nároku navrhovateľku odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa ust. § 40a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 281/2001 Z. z. účinnom od 01.10.2001, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa ust. § 48 ods. 1 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa ust. § 48 ods.2 OZ, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa ust. § 49a OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútkach nerobí právny úkon neplatným.

Podľa ust. § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ust. § 451 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ust. § 451 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ust. § 457 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa ust. § 458 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa ust. § 516 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Podľa ust. § 633 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela ustanovená záväzná technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto norme.

Podľa ust. § 644 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o zhotovenie veci na zákazku, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vec zhotovil, a povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi cenu za zhotovenie veci.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro

v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dluhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 135 ods. 1 O.s.p., súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; [14) § 161 ods. 5 Obchodného zákonníka] súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Z hľadiska právneho posúdenia navrhovateľkou uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 300,- eur od 13.01.2013 do zaplatenia, súd aj napriek tomu, že v danom prípade bol odporca už na zaplatenie sumy 300,- eur zaviazaný vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, nebolo možné rozhodnúť o uplatnenom nároku navrhovateľky na zaplatenie úrokov z omeškania bez toho, aby sa súd nezaoberal povahou navrhovateľkou pôvodne uplatneného nároku na zaplatenie sumy 300,- eur.

V konaní považoval súd za medzi účastníkmi nesporné, čo zároveň aj vyplýva z navrhovateľkou predloženého príjmového pokladničného dokladu odporcu, pričom súd bol viazaný z hľadiska skutkového stavu v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. aj opisom skutku odporcu, ktorý v danom prípade podľa Okresného súdu Žilina naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu vychádzal aj z výroku, a to že medzi účastníkmi dňa 04.12.2012 došlo k uzavretiu zmluvy o zhotovení veci na zákazku podľa cit. ust. § 644 OZ v ústnej forme, na základe ktorej odporcovi vznikol podľa objednávky navrhovateľky záväzok zhotoviť v danom prípade šatníkovú skriňu a vykonať jej montáž v byte navrhovateľky na adrese jej bydliska uvedenej v záhlaví tohto rozsudku, a to v dohodnutom čase (§ 633 ods. 1 OZ) do 12.01.2013 a na druhej strane navrhovateľke vznikol záväzok zaplatiť odporcovi cenu za zhotovenie veci vo výške 660,- eur. Následne medzi účastníkmi došlo k ústnej dohode o zmene čase plnenia záväzku odporcu na termín 15.02.2013 (kumulatívna novácia podľa ust. § 516 OZ).

V kontexte s uvedenou otázkou právnej kvalifikácie navrhovateľkou pôvodne uplatneného nároku na zaplatenie sumy 300,- eur si súd dovoľí poukázať na právny názor Veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR (vzhľadom k zásadne totožnej právnej úprave v SR a ČR) vyslovený v rozsudku spis. zn. 31Cdo 3620/2010 zo dňa 08.12.2010, podľa ktorého: „...zmluva, pri ktorej uzavretie jeden z účastníkov zmluvy úmyselne predstieral určitú vôľu so zámerom, aby tým vyvolal u druhého účastníka omyl alebo aby tým využil jeho omyl, nie je neplatná podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vážnej vôle alebo podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Podvodné konanie jedného z účastníkov zmluvy pri jej uzatvorení je dôvodom neplatnosti zmluvy podľa ust. § 49a Občianskeho zákonníka, ktorého sa môže úspešne dovolať len druhý účastník zmluvy (§ 40a Občianskeho zákonníka).“ (obdobne tiež Najvyšší súd ČR v rozsudku spis. zn. 21Cdo 826/2005 zo dňa 18.04.2006, v rozsudku spis. zn. 32Cdo 1256/2010 zo dňa 26.07.2011 a Ústavný súd ČR v uznesení spis. zn. I. ÚS 384/2005 zo dňa 13.11.2007: „K tomu Ústavný súd dodáva, že naplnenie trestnoprávnej skutkovej podstaty má v súkromnoprávnej rovine vplyv práve len na možnú existenciu omylu v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka.“) S poukazom na citovaný právny názor, s ktorým sa v prejednávanej veci v plnom rozsahu stotožňuje, má súd za to, že výsledky trestného konania, v zmysle ktorých bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľke sumu 300,- eur ako náhradu škody, nemajú z hľadiska právnej kvalifikácie navrhovateľkinho nároku na zaplatenie sumy 300,- eur v občianskoprávnej rovine žiadnu relevanciu. Uvedené súčasne vyplýva zo znenia ust. § 124 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon, ktorý obsahuje definíciu škody pre účely trestného zákona, a to že „škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom“.

Možno konštatovať, že navrhovateľka sa v danom prípade podľa ust. § 40a OZ nedovolala relatívnej neplatnosti predmetnej zmluvy o vyhotovení veci na zákazku z dôvodu omylu podľa cit. ust. § 49a OZ. Súd teda hľadel na predmetnú zmluvu aj naďalej ako na platne uzavretú.

Odporca však ani v čase do 15.02.2013 svoj zmluvný záväzok ani len čiastočne nesplnil. Navrhovateľka aj potom následne telefonicky vyzývala odporcu na splnenie záväzku, teda poskytla odporcovi do

dňa 11.03.2013 dodatočne primeranú lehotu na plnenie (cca jeden mesiac vo vzťahu k pôvodne dojednanej lehote na plnenie od uzavretia zmluvy dňa 04.12.2012 do 12.01.2013 - 39 dní - súd považoval za primeranú lehotu), avšak bez akéhokoľvek preukázaného plnenia odporcu. Súd tak potom list navrhovateľky zo dňa 11.03.2013, ktorým žiadala navrhovateľka odporcu o vrátenie zálohy vo výške 300,- eur, posúdil, podľa jeho obsahu, z ktorého jednoznačne vyplynula vôľa navrhovateľky, že už nemala záujem o zmluvné plnenie zo strany odporcu a žiadala vrátiť peňažné plnenie ňou podľa zmluvy odporcovi poskytnutého, ako odstúpenie od zmluvy podľa ust. § 517 ods. 1 OZ a súčasne ako výzvu veriteľa na vrátenie plnenia poskytnutého na základe týmto odstúpením od zmluvy zrušenej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. V danom prípade sa tak v zmysle ust. § 48 ods. 2 OZ odstúpením navrhovateľky od zmluvy medzi účastníkmi uzavretá zmluva zrušila s účinkami ex tunc, t. j. od začiatku. Pokiaľ išlo o navrhovateľkine tvrdenia, že odstúpila od zmluvy už SMS správou zo dňa 09.03.2013, t. j. skôr, však súd nemal z navrhovateľkou produkovaných dôkazov preukázané.

Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť. Predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. OZ je, že jednému z účastníkov sa dostalo majetkovej hodnoty (reálne došlo ku zvýšeniu aktív jeho majetkového stavu), alebo u neho nedošlo k nezmenšeniu majetku, hoci sa zmenšil mal (napr. ak za neho plnil niekto iný), a to na úkor toho, koho majetkový stav sa tým znížil, prípadne nedošlo k jeho očakávanému rozmnoženiu. Plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, je plnením z právneho dôvodu, ktorý tu síce spočiatku existoval, ale potom dodatočne odpadol. Takýto prípad môže nastať napríklad splnením rozvázovacej podmienky (§ 36 ods. 2 OZ), odstúpením od zmluvy (§ 48 OZ) alebo zrušením zmluvy (§ 740 OZ). K získaniu bezdôvodného obohatenia v tomto prípade dochádza v čase dodatočného odpadnutia právneho dôvodu plnenia (napr. momentom účinnosti odstúpenia od zmluvy).

Z hľadiska úspešného uplatňovania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sporovom konaní je tak potrebné, aby navrhovateľ preukázal, že je aktívne vecne legitimovaný a žalovaný subjekt je pasívne vecne legitimovaný v takomto konaní.

Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva. Prípadný nedostatok pasívnej vecnej legitímácie znamená, že podľa hmotnoprávných ustanovení nie je žalovaný subjektom tvrdenej povinnosti a žaloba proti nemu nemôže byť preto úspešná.

Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaný, vyplýva z ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Je ním ten, koho majetok sa na úkor druhého neoprávnene zväčšil alebo u koho nedošlo k zmenšeniu majetku, hoci k tomu malo v súlade s právom dôjsť.

Aktívne legitimovaným subjektom k uplatneniu práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie (§ 456 Občianskeho zákonníka) je ten, na koho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

Súd tak uzaviera pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu navrhovateľkou pôvodne uplatneného nároku o zaplatenie sumy 300,- eur, že tento nárok vyplýva navrhovateľke z cit. ust. § 457 OZ podľa ktorého sú účastníci zrušenej zmluvy povinný vrátiť navzájom všetko, čo podľa zrušenej zmluvy dostali. Keďže odporca neposkytol navrhovateľke žiadne plnenie, zviazaným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia bol v tomto prípade len odporca a teda odporca mal povinnosť vydať navrhovateľke bezdôvodné obohatenie v sume 300,- eur.

Pokiaľ sa týka splatnosti nároku navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 300,- eur, súd poukazuje na to, že pôvodne medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o čase plnenia tohto nároku navrhovateľky a čas plnenia nie je stanovený ani právnym predpisom. Odporca tak bol povinný navrhovateľke vrátiť predmetnú peňažnú sumu 300,- eur v zmysle ust. § 563 OZ dňom nasledujúcim po dni, kedy ho navrhovateľka o plnenie požiadala, teda nie, ako to žiadala navrhovateľka, dňom nasledujúcim po pôvodne dohodnutom termíne vykonania diela dňa 12.01.2013. Súd vychádzal z toho, že za výzvu podľa ust. § 563 OZ je možné považovať list navrhovateľky zo dňa 11.03.2013, ktorý sa odporcovi dostal do dispozičnej sféry najneskôr posledným dňom odbernej lehoty, v ktorej si list u poštového doručovateľa nevyzdvihol, t. j. dňa 10.04.2013. Týmto listom navrhovateľka požiadala odporcu o plnenie v lehote 5 dní od jeho doručenia, t. j. v lehote do 15.04.2013. Odporca tak bol povinný svoj záväzok vrátiť navrhovateľke sumu 300,- eur do 15.04.2013.

Na splatnosti záväzku odporcu podľa názoru súdu nemôže nič zmeniť ani obsah dohody o splátkach uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 06.02.2014. Súd totižto ustanovenie tejto dohody, v zmysle ktorého sa nezaplatením čo i len jednej splátky v termíne splatnosti mal stať zročným celý dlh odporcu a navrhovateľka bola oprávnená požadovať od odporcu svoju pohľadávku v celej výške vrátane úrokov z omeškania z pôvodnej splatnosti, posúdil podľa jej obsahu ako rozvázujúcu podmienku (§ 36 ods. 1 a 2 OZ) dohody účastníkov o zmene času plnenia záväzku odporcu vrátiť navrhovateľke sumu 300,- eur. Keďže odporca nesplnil ani jednu splátku, došlo k pominutiu účinkov, resp. následkov dohody účastníkov

zo dňa 06.02.2014 spočívajúcich v možnosti odporcu splácať sumu 300,- eur v splátkach, teda súčasne aj ďalšej dohody účastníkov podľa ust. § 516 OZ o zmene času plnenia záväzku odporcu (tentoraz záväzku vydať navrhovateľke bezdôvodné obohatenie).

Ak teda odporca svoj záväzok vrátiť navrhovateľke sumu 300,- eur nespĺnil v lehote do 15.04.2013, dostal sa dňom nasledujúcim do omeškania s jeho peňažným záväzkom. Z tohto dôvodu tak navrhovateľke vzniklo podľa ust. § 517 ods. 2 OZ právo požadovať od odporcu zaplatenie úrokov z omeškania, a to vo výške podľa cit. ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013, a to vzhľadom k tomu, že záväzkovo-právny vzťah medzi účastníkmi vznikol pred 01.02.2013 (k plneniu navrhovateľky, ktoré založilo záväzok odporcu došlo dňa 04.12.2012). Súd má zo svojej činnosti vedomosť, že ku prvému dňu omeškania odporcu s plnením jeho dlhu, t. j. ku dňu 16.04.2013 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,75 % ročne, a preto navrhovateľke vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 300,- eur od 16.04.2013 do zaplatenia. V tomto rozsahu súd návrhu navrhovateľky v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vyhovel a v ostatnom rozsahu návrh navrhovateľky zamietol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.